

A Pécsi Ítéltábla a dr. Vásárhelyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vásárhelyi János ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a dr. Bujtás István ügyvéd (fél címe 1) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, a személyesen eljáró **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű és Vanya Zoltánné gondnok (fél címe 2) által képviselt **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Szekszárdi Törvényszék 2015. január 9. napján kelt 6.P.20.352/2013/31. számú ítélete ellen az I. rendű alperes által 33. sorszám alatt benyújtott és 34. sorszám alatt megindokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a másodfokú bíróság az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 35.000 (harmincötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

2008. október 31. napján **N** községben az alperesek a felperest botokkal és lapáttal bántalmazták, testszerte számos helyen közepes és nagy erővel, legalább tizenháromszor megütötték. Az 1955. évben született, a bántalmazáskor 53 éves, gerincproblémái miatt rokkantnyugdíjas felperes a fej zúzott sérülését, a homlok bal oldalának hámozott sérülését, a kéz különböző részeinek lágyrész-zúzódását, a jobb II. kézközépcsont törését, a jobb kéz III. ujj alappercének törését, a jobb felkar hámozott sérülését, a szegycsont feletti bőrterület bőr alatti bevérzését, a bal V. ujj inának sérülését, a szemhéj és a kar bevérzését szenvedte el.

A felperest a bántalmazást követően a **d** kórházban kezelték, a kezét még a kórházba érkezés napján megműtötték. 2008. december 11. napján újabb műtetre került sor, a gipszkötést csak 2009. január 8. napján távolították el, 2009. március 20. napjáig állt orvosi kezelés alatt.

11 alkalommal kellett a **d** kórházban, 3 alkalommal a tamási rendelőintézetben megjelennie, mindösszesen 1031 km megtett útra 37.000 forint útiköltsége merült

fel. Rendszeresen fájdalomcsillapító készítményeket, fertőtlenítő és kötözőszereket kellett vásárolnia gyógyászati kiadásai 50.000 forintot tettek ki.

A jobb II. kézközépcsont, illetve a jobb kéz III. ujj alappercének törése, valamint a bal V. ujj ínsérülése maradandó fogyatékoság visszahagyása mellett gyógyult, ami a jobb kéz fogó, szorító készségének csökkenésében, a jobb kéz II-III. ujj mozgászavaraiban, a bal kéz V. ujj mozgáskorlátozottságában nyilvánul meg. A fogó-szorító készség jobb oldalon közepes mértékben, bal oldalon enyhe mértékben csökkent a felperesnél. A sérülések 8% mértékű össz-szervezeti egészségkárosodást eredményeztek.

A rokkant házastársával közös háztartásban élő felperes a bántalmazást megelőzően egészségi problémái mellett is ellátta a házkörüli munkákat és a szőlő művelését. Az alperesek bántalmazása folytán kialakult egészségi állapota miatt a mindennapi szokásos tevékenységeit keze és ujjai korlátozott fogó-szorító képessége és mozgása miatt nagyobb nehézséggel tudja elvégezni, a nehezebb munkákban segítségre szorul.

Az alperesek büntetőjogi felelősségre vonása megtörtént, a Szekszárdi Városi Bíróság 32.Fk.390/2009/14. számú, a Tolna Megyei Bíróság 4.Fkf.192/2009/4. számú ítéletével jogerőre emelkedett határozatával társtettesként elkövetett testi sértés büntette miatt letöltendő szabadságvesztés büntetésre ítélte az I. és II. rendű alpereseket. A büntető ügyben perújítási eljárás is folyt, az alperesek jogos önvédelmi helyzetre hivatkoztak, a perújítás azonban eredményre nem vezetett.

A felperes kérte annak megállapítását, hogy a testi épséghez, az egészséghez és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait az alperesek megsértették.

A felperes mindösszesen 3.000.000 forint kárának megtérítését kérte, nem vagyoni kártérítésként 2.913.000 forintra, vagyoni kártérítésként 37.000 forint útiköltség és 50.000 forint gyógyászati költség megtérítésére tartott igényt. Kérte továbbá az alpereseket írásbeli elégtétel adására kötelezni.

Az elsőfokú bíróság az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75.§ (1) bekezdését, 84.§ (1) bekezdését, 339.§ (1) bekezdését, 344.§ (1) bekezdését, 355.§ (1) és (2) bekezdését, 359.§ (1) bekezdését alkalmazva megállapította, hogy az alperesek a 2008. október 31. napján elkövetett bántalmazással megsértették a felperes egészséghez, testi épséghez, emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait, emiatt az alpereseket egyetemlegesen 787.000 forint kártérítés és 50.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Írásbeli elégtétel adását a személyiségi jog megsértésének megállapítása mellett azért nem tartotta indokoltnak, mert az alperesek felelősségét büntető ítélet megállapította, így rendelkezésre állnak olyan dokumentumok, melyek az alperesek jogsértő magatartását igazolják.

A felperest ért nem vagyoni hátrány tekintetében értékelte az orvosszakértő által kimutatott egészségkárosodást, a maradandó sérülések mibenlétét és azoknak a felperes tevékenységeire kiható következményeit. Az alperesek által okozott

egészségkárosodás okán 700.000 forintban határozta meg az ítélethozatalkori értékviszonyok figyelembevételével azt az összeget, ami az egyéb egészségkárosodása miatt III. csoportú rokkant felperest ért hátrány kompenzálására alkalmas. A vagyoni kártérítési igényt megalapozottnak találta.

Az elsőfokú ítélet ellen, annak megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt az I. rendű alperes fellebbezett. Fellebbezésében az elsőfokú ítélet jogi és ténybeli megalapozatlanságára hivatkozott azzal, hogy az elsőfokon eljáró bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte. Álláspontja szerint a felperesnek nem sikerült az őt ért hátrányokra vonatkozó állításait bizonyítékokkal alátámasztani, nem állapítható meg, hogy tulajdonképpen milyen hátrány is érte a felperest. A felperes a cselekmény elkövetésekor már III. fokozatú rokkantnyugdíjas volt, így a cselekmény elkövetésének időpontja után sem következhetek be olyan körülmények, amelyek alapján az eljáró bíróság megállapíthatta volna az alperesek kártérítési felelősségét. A felperes ugyanazon tevékenységeket végzi, életminősége, személyisége a cselekmény bekövetkezte után nem esett át olyan értékminőség csökkenésen, mely alapján kártérítés jogcímén fizetési kötelezettség állhatna fenn. Különösen nem bizonyította, hogy a bántalmazás miatt rendkívüli pszichés trauma érte volna, mely az életminőségére kihatna. Kifogásolta az I. rendű alperes, hogy az indokolási kötelezettségének sem tett eleget az elsőfokú bíróság.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő. A III. rendű alperes törvényes képviselője maga is az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróságnak a jogalap tekintetében a Pp.4.§ (2) bekezdésének rendelkezése folytán, a büntető előzményekre, a jogerős büntető ítéletre figyelemmel nem kellett vizsgálódnia, így a jelen per tárgyát kizárólag annak vizsgálata és feltárása képezte, hogy a felperest az alperesek által elkövetett bántalmazás folytán milyen vagyoni és nem vagyoni hátrányok érték. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozóan a szükséges bizonyítást maradéktalanul lefolytatta, a felperes által indítványozott tanúkat, felperesné **N. P-t**, **G. Zs-t**, **Sz. L-nét** és **S. J-nét** kihallgatta. A tanúk személyes tapasztalataik alapján beszámoltak arról, hogy milyen következményeket kellett a bántalmazás folytán a felperesnek elszenvednie. Az elsőfokú bíróság orvosszakértői véleményt szerzett be a felperest ért sérülésekről és azok következményeiről. Az I Csoportja részéről eljáró dr. **F. I** orvosszakértő szakvéleményét aggálytalan tartalommal terjesztette elő, azt a bíróság felhívására ki is egészítette.

A fentiekre figyelemmel teljes mértékben alaptalan az I. rendű alperes azon fellebbezési támadása, hogy az elsőfokú bíróság ítélete ténybelileg megalapozatlan; ennek éppen az ellenkezője volt megállapítható.

A felperest ért hátrányok mibenléte és mértéke a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként feltárható volt, az elsőfokú bíróság mérlegelési feladatának a Pp. 206.§ (3) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel megfelelően eleget tett. A

megállapított nem vagyoni kártérítés inkább mérsékelt összegű, mintsem hogy azt eltúlzottnak lehetne minősíteni; a felperesnek okozott maradandó fogyatékoságért felelős I. rendű alperes annak összecszerűségét megalapozottan nem kifogásolhatja.

A nem vagyoni hátrányt, a személyhez fűződő jogsérelem következményeit a károsultnak az 1959. évi IV. törvény (1959-es Ptk.) rendszerében sem kell bizonyítania annyiban, amennyiben az nyilvánvaló és köztudomású. Így az az I. rendű alperes fellebbezésében vitatott tény, hogy a súlyos bűncselekmény áldozataként elszenvedett bántalmazás rendkívüli pszichés traumát jelentett, különösebb bizonyításra nem is szorult volna, a perbeli esetben mindemellett a meghallgatott tanúk a felperest ért behatás pszichés következményeiről is beszámoltak.

Az 1959-es Ptk. 359.§-ára is figyelemmel a gyógyszerköltség és gyógyászati segédeszköz költségek tekintetében sem eltúlzott a megítélt vagyoni kártérítés összege.

Az elsőfokú bíróság az alkalmazandó jogszabályokat teljes körűen felhívta, így ítélete jogilag is megalapozott,

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú pervesztesség következménye a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján, hogy a sikertelenül fellebbező I. rendű alperes köteles megfizetni a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét, mely a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés *a)* pontja és (5) bekezdése alapján megállapított 25.000 forint ügyvédi díjból és a felperesi jogi képviselő megjelenésével felmerült 10.000 forint készkiadásból állt.

Az I. rendű alperes személyes költségmentessége folytán a feljegyzett fellebbezési illetéket a Kmr. 14.§-a alapján az állam viseli.

P é c s , 2015. április 30.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, dr. Vogyicska Petra s.k. bíró